

**از نکات جذاب برای مردم عادی
موضوع تامین آذوقه و مایحتاج
ضروری ناوگروه در میان دریاست.
فرمانده ناوبندر مکران که مسئولیت
اصلی اش پشتیبانی همه جانبه از
ناوگروه است، توضیح می‌دهد: «طبق
پیش‌بینی‌های صورت گرفته هیچ
مشکلی در این خصوص وجود نداشت
و کیفیت و کمیت وعده‌های غذایی
مطلوب بود، حتی در بخش اعظم
ماموریت حداقل یک وعده نان گرم در
روز در یگان طبخ و به کارکنان داده
می‌شد.»**

سختی‌های خاص خود را دارد ولی ما به این دوری‌ها عادت کرده‌ایم، هر چند با تدابیر صورت گرفته نداجا کلیه کارکنان هر روز قادر به برقراری تماس با خانواده‌ها بودند که همین امر منجر به افزایش روحیه کارکنان و کاهش رنج این فاصله و دوری شده بود.»

از فرمانده مکران پرسیدیم شما برای اولین بار با این ناوبندر غول پیکر که سنگین‌ترین شناور نیروی دریایی است، به ماموریت رفتید. چه سختی‌هایی داشت و به نظر شما چقدر این ناوبندر برای این ماموریت مناسب بود؟ وی پاسخ داد: «البته اولین ماموریت بلندمدت با توجه به نوع شناور، قابلیت مانور متفاوت با دیگر یگان‌های نداجا، کارکنان بسیار جوان که اغلب طی یک ماه منتهی به حرکت شناور به یگان ملحق شدند، کار فرماندهی را برای سازماندهی یگان بسیار سخت کرد اما با همدلی و همت کارکنان در کوتاه‌ترین زمان ممکن یگان به استانداردهای لازم جهت انجام ایمن و موفق ماموریت دست پیدا کرد.»

در میان این گفت‌وگو او نکته جالبی هم می‌گوید. شنیده بودیم ناوبندر مکران ذخایر عظیمی دارد که نیازش از پهلوگیری در بنادر مسیر را از بین می‌برد، کما این که در این ماموریت هم نیازی به پهلوگیری پیدا نکرد اما

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی هستیم که به بهترین وجه توانسته ضمن هدایت این غول آهنی، پشتیبان خوبی هم برای ناوشکن سهند باشد.

با ناخدا یکم سستاد علی رضاییان فرمانده ناوبندر مکران روی عرشه وسیع بزرگ‌ترین یگان شناور نیروی دریایی گفت‌وگوی مکتوب خود را انجام دادیم و او به سوالات ما پاسخ داد. ناخدا یکم رضاییان سال ۱۳۷۶ وارد دانشگاه علوم دریایی نوشهر شد و از سال ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۰ در بوشهر در یگان‌های مختلف به عنوان افسر رسته، فرمانده دوم و فرمانده خدمت کرده است. سال ۹۰ به بندرعباس و منطقه یکم کوچ می‌کند و آنجا فرمانده دوم ناوشکن الوند، فرمانده ناو نیروبر لاوان و فرمانده ناوشکن سیلان می‌شود و از مهر ۹۸ تاکنون نیز افتخار فرماندهی جدیدترین و بزرگ‌ترین یگان شناوری ایران یعنی ناوبندر مکران را به‌دست گرفته و حالا هم که از ماموریتی بزرگ و سنگین با ۴۴ هزار کیلومتر دریانوردی و با موفقیت بازگشته است. از او درباره حس و حالش از انجام این اقدام که در تاریخ نیروی دریایی ارتش بی‌نظیر است، پرسیدیم که رضاییان پاسخ داد: «حضور برای اولین بار در اقیانوس اطلس و دریانوردی در کانال منش در انگلیس، دریای شمال و دریای بالتیک واقعا افتخارآمیز است.» او این حرکت را بسیار بزرگی دانست که نشان‌دهنده اقتدار جمهوری اسلامی ایران و عظمت و توانمندی نیروی دریایی ارتش در شکل‌دهی چنین ماموریت بی‌نظیری است.

رضاییان از پرسنل ناوبندر مکران در طول ماموریت راضیست و دلیل آن را جوان بودن این نیروها می‌داند و می‌گوید: «با توجه به جوان بودن یگان، جوان بودن کارکنان و عدم آموزش‌های لازم قبل از دریانوردی، کلیه کارکنان با تلاش و پشتکار فراوان، ضمن حضور در همه فعالیت‌ها و آموزش‌ها، سطح خود را ارتقا دادند که منجر به انجام موفقیت‌آمیز ماموریت شد.»

فرمانده ناوبندر مکران کل ماموریت خود را سرشار از اتفاقات و رویدادهای مهم می‌داند و می‌گوید: «حضور در اقیانوس اطلس، عبور از کانال موزامبیک، دور زدن دماغه امید نیک، حضور در کانال منش و... با توجه به دریاهای خراب، ناشناخته بودن مسیر و جوان بودن کارکنان، با انجام آموزش‌های لازم و بهره‌گیری از کتب، منابع و اطلاعات در دسترس صورت گرفت.»

او از روبه‌رو شدن با یگان‌های خارجی هم خاطراتی دارد و توضیح می‌دهد: «همراه با یگان‌های مختلف اروپایی نظیر بلژیک، هلند، آلمان، دانمارک و... در طول پیمایش از محدوده آب‌های آن‌ها با این یگان حرکت می‌کردیم که با حفظ فاصله و در سکوت کامل رادیویی انجام شد.»

از نکات جذاب برای مردم عادی موضوع تامین آذوقه و مایحتاج ضروری ناوگروه در میان دریاست. فرمانده ناوبندر مکران که مسئولیت اصلی اش پشتیبانی همه جانبه از ناوگروه است، توضیح می‌دهد: «طبق پیش‌بینی‌های صورت گرفته هیچ مشکلی در این خصوص وجود نداشت و کیفیت و کمیت وعده‌های غذایی مطلوب بود، حتی در بخش اعظم ماموریت حداقل یک وعده نان گرم در روز در یگان طبخ و به کارکنان داده می‌شد.»

یکی از موضوعات جالب و البته مهم نیز مسئله اقدامات رفاهی و تفریحی برای گذران اوقات فراغت در طول ۴ ماه ماموریت سخت است. رضاییان از اقدامات تیم عقیدتی حاضر در مکران هم راضیست و اقداماتشان را موثر می‌داند و می‌گوید: «کلیه مراسم فرهنگی و مناسبتی و پخش فیلم در باشگاه در طول ماموریت انجام می‌شد، از طرفی با توجه به فضای وسیع امکان انجام ورزش روزانه و پیاده‌روی برای کلیه کارکنان وجود داشت که منجر به افزایش روحیه نیروها شده بود.»

رضاییان یک فرمانده حرفه‌ای و با وجود جوان بودن باسابقه است اما چه اشکالی دارد که او هم دلتنگ خانواده‌اش شود. فرمانده می‌گوید: «دوری به هر حال

